

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Izbiri u Ljubljani.“

Zagrebski „Obzor“ priobčil je pretekli petek pod tem naslovom uvođen članek, v katerem se bavi z dopolnilnimi volitvami v mestni zbor Ljubljanski. Kakor smo gospodom „Obzorovim“ hvaležni, da laskavi pozornosti za naše politiško življenje, kakor se ž njimi drage volje strinjamo, da je vsako cepljenje sil kvarno, obžalovanja vredno, vsak razpor pa trikratna nesreča, kakor brez ugovora prav radi podpišemo mnoge druge stavke, moramo vendar javno povedati, da „Obzorov“ člankar naših razmer ne pozna in da položaj presoja s svojega hrvatskega stališča.

Tudi za nas je glavna stvar: narodna in politična svoboda, tudi mi smo preverjeni, da liberalizem ne obstoji v kričanju proti duhovnikom, kajti liberalizem je nezavisnost, liberalizem je značaj, liberalizem je ljubezen do domovine, liberalizem je borba za narodne pravice, brez ozira na žrtve. A dočim se tak liberalizem v duhovščini hrvatski v obili meri nabaja, bi ga v nas, vsaj na Kranjskem zaman iskali. Duhovništva hrvatskega ni smeti primerjati z našim. Jedino duhovništvo istersko dela v tem oziru veličastno izjemo, ono je tudi uprav tako, kakor „Obzor“ piše. Tudi duhovništvo na Štajerskem in Koroškem je večinoma izborno in le redki so slučaji, da bi se ž njimi ne strinjali.

Vse drugače pa je na Kranjskem, zlasti pa v Ljubljani, to pa posebno zadnji čas, odkar smo dobili v svoje ozidje najbojevitije kapelane, ki si hočejo hitro prislužiti svoje župniške in kanoniške ostroge. V nas ni taci duhovnikov, ki bi bili, kakor „Obzor“ piše, gledé narodnih in političnih svoboščin „veliki liberalci, večji, nego mnogi in mnogi posvetnjaki.“ Kar jih je bilo, izumrli so večinoma, kar jih pa še živi, primorani so, da ne smejo kazati svojega mnenja, kajti čudna sapa veje danes po Slovenskem, sapa strupena, ki nam je v kratkem času ustvarila nesrečen, neznosen položaj, sapa nestrpnosti in fanatizma.

Tudi mi smo preverjeni, da je klerikalizem tuja importacija, katero so izumili naši neprijatelji in jo uporabljajo proti nam, in jako veseli bi bili, ko bi tega zla v nas ne bilo. A ker ga, žal, imamo,

moramo računati ž njim, moramo boriti se ž njim, ker ta klerikalizem hoče podsekati korenine našemu narodnemu drevesu, ker ne dela nič bolje, nego so pred stoletji po naših pokrajinah Franki in Bavarci.

Da se razmere naše ne smejo meriti s hrvatskim merilom, bodo gospodje „Obzorovi“ takoj uvideli, ako jih le nekoliko poučimo o najnovejših klerikalnih plodovih. V nas začeli so se namreč javljati in širiti čudni, da naravnost pogubni nazori. Ustal je prorok, — tužna mu majka! — ki propoveduje, da je vsem ženskam treba prirežati jezike in jih vsaj devet mesecev dati v na tezalnico, kateri strastno in neosnovano napada najboljše naše pesnike in pisatelje, smeši naše čitalnice, pevška društva, dramatične predstave in sploh vsako narodno podjetje, liki novodobni Herostrat.

In temu žalostnemu početju nasproti, kaj so storili nekateri naši duhovniki? Mislite, da so to krtovo delovanje grajali obsojali? Kaj še! Dotičnega pisca obožavajo, pošiljajo mu zaupnice in priznalna pisma, ponatiskavali so njegove članke in začeli pisati v duhu njegovem. Prišlo je celo tako daleč, da se je proti našima najboljšima pesnikoma, ki sta oba duhovnika, začelo rovat s skrajnimi sredstvi. Jednemu se je prepovedalo, da ne sme maše darovati pri odprti cerkvi, drugemu sa je obesila disciplinarna preiskava na vrat. Da celo, naša narodna društva, zlasti telovadna, ovajala so se javno kot veleizdajška in ko je Čitalnica Ljubljanska zaradi tega izključila dotični list iz svojih prostorov, obrnili so gospodje duhovniki Čitalnici hrbet.

Jednacega gradiva bi lahko napisali še jako veliko, a v karakteristiko tukajšnje politiške „peronospore“ je že to dovolj. Gospodje pri „Obzoru“ razvidijo že iz tega, da nam s tako stranko ni možno zložno, vzajemno delovati. Da imamo mi tudi najboljšo voljo in bi v samozatajevanji bili uprav ekscisivni, bi vendar pri taci razmerah sporazumljenje ne bilo mogoče, kajti klerikalna stranka postavlja se pri vsaki, tudi najneznatnejši priliki v skrajno nasprotstvo in se vedno bolj oddaljuje od nas, mi pa, kakor naravno, od nje.

Tej stranki ne gre za narodno in politiško svobodo, marveč za gospodstvo, za neomejeno hegemo-

nijo, ali kakor se je nekoč javno pisalo, za to: da bodemo takozvani liberalci pred njo klečali in skesani na prsi bili: Mea culpa!

Mi odkritosrčno obžalujemo razpor, ker dobro umejemo, da moremo le z zedinjenimi silami kaj doseči, a ker se nam je boj usilil, ker se proti narodnim in kulturnim prizadevanjem z vsemi sredstvi deluje, morali smo pričeti z odporom in zoperstavljati se proti težnjam, ki so nam pogubne. Pri tem pa nas vse vodi načelo, da v tem boji ne bomo ustrajali na vsak način in do skrajnosti, temveč, kadar se bodo naši žalostni odnosi na bolje obrnili in bode na nasprotni strani ponehala slepa strast ter zavladata zmernost, takrat bomo tudi mi drage volje podali roko k poštenej, odkritosrčnej spravi, k vzajemnemu delovanju. Takrat se bode v naše vrste zopet povrnila zlata sloga, s katero smo nekdanj dosegli toliko uspehov.

Žal, da tacemu preobratu sedaj ni nobene nade, ker je na nasprotni strani jedino odločilno načelo: „aut aut“, in ker dobro znamo, da se z gotove strani ta razpor umetno neti in goji. Povedali bi v tem oziru lahko še mnogo več nego zanimivih podrobnostij, a razsodni čitatelj bode že iz teh vrstic napravil si pristno sodbo in tudi „Obzor“ se je menda uveril, da v nas ne gre za to, so li bolji „mehlašci po talijanskoj ili po njemačkoj kuhinji“ marveč, da gre tu za vse kaj drugega.

Bratje Hrvati smejo si čestitati, da še ne poznajo tacega boja mej seboj, a nemogoče ni, da se tudi njim kaj tacega nakloni, kajti reakcija vzdiguje povsodi svojo glavo in praktikuje, kjer le more, staro geslo: „Divide et impera!“

Narodna avtonomija.

(Govor drž. poslanca dr. Gregorca v državnem zboru dne 17. aprila.)

Visoka zbornica! Sedanja vlada je že deset let na krmilu vzlic močnej opoziciji. Opozicija je hotela baš prijeti v roke najhujše orožje, izogibati se češkemu deželnemu zboru in ostaviti še državni zbor. Tu se je pa pripetilo, kar se je najmanj pričakovalo: Vlada je stopila mej prepiralce in jih je pogovorila, da se pobotajo. Nakrat se je ves položaj premenil, tako imenovane fakičnozno opozicije ni

LISTEK.

Balade in romance.

(Napisal A. Aškerc.)

(Konec.)

„Prvo mučenico“ morali bi naši Mahničevci čitati tako dolgo, da bi jo na pamet znali. Potem bilo bi mogoče, da bi se jim zablistnilo pred očmi in da bi čutili, da živé koncem devetnajstega stoletja, ne pa v srednjem veku, ko svobodna misel ni imela nikjer prostora, nikjer pribežališča. Morda bi se jih polotili potem milejši nazori in da bi potem v zboru oduševljeni pevali:

„Ah pésem, tá pesem mi znana se zdi...
Čuj, ko o svobodi se li ne glasi?
O nadeji pač pokopani,
O zlati svobodi prodani.“

Znamenita je mej drugimi „Celjska romanca.“ Snov je ista, kakor pokojnega Ferda Kočevarja (Žavčanina) romanu ob uplemenitnji Teharčanov. To, kar je rajni Kočevar v slovensko-hrvatski mešanici opisaval jako raztezno, to nam

Aškerc v kratkih a jako krepkih stihih riše tako plastično, da nam, ako primerjamo „Žavčaninov“ roman in Aškercovo romanco, ne preostaje drugega, nego priznavati, da je v okviru romance dotični zgodovinski dogodek bolje fotografovan, nego li v omenjenem romanu. Kako dobro so pogojeni Teharski fantje, ko ustaviijo Celjana:

„Postój, pater Ureh, preslavni Celján
Svetnik po deželah devetih!
Pri kraljih, cesarjih svetá si poznán,
Še bolj pa pri naših — deklétih!“

„Dekléta slovénka cvetó nam na čast,
Lepóta njih v pésmih slavi se;
Káj čuda, če v sladke lepóte si past.
Ujél pač napósled še Ti se!“

„A dèkle iz nas in pobožni mož Ti —
Križ vèlik, čuj, nista jednaka:
Mladénke so naše rudeče krvi.
Po Tebi se modra pretaka!“

„A ker si mogočen, lehkó narediš.
Da sitna izgine razlika,
Lehkó si za ženo potém izvoliš,
Če ktera dèv naših Te mika. —

„E, hódí kar z nami k posvetu takój,
Da móški se dogovorimo!“

Pogodbo podpišeš nam sám še nocój

Poprój Te domóv ne pustimo!“ ...

in kako psihologično je izražena nevolja grofa Celjskega, ko jim zagotovi pravice, pišoč:

„Jaz, grof Ureh, grof in knez Celjánom,
Vsém Celjanom in okoličánom;
Knez Slovencem in gospod Hrvatom,
Nam sosédom, našim ljubim bratom;
Desna roka kralju gospodarju
In pobratim turškemu cesarju:
Teharčane poplemenitújem,
V plemski stan vse selo povisujem —
Ali, kakor se po naše reče —:
Modra kri po žilah vsém naj teče!
V grbu dvoje zvezd jim svétí jasnih
Za spoménik njé očij prekrasnih;
Zvezd srebrnih dvoje v grbu svétí
Za spoménik lépi Margareti.
Ki je kriva, da Vam plémstvo da se
Za sedaj in za vse véčne čase!“ ...

Čitajoč to romanco, spominjamo se vsega, kar se je doslej o grofih Celjskih že pisalo. Pri tem pa se nam čudno zdi, da se še noben zgodovino-pisec in sploh noben pisatelj ni poprijel pravega momenta, tega namreč, da so v Celjski grofi name-ravali zjediniti vse slovenske in tudi nekatere hr-

več, postala je sposobna za vladanje (regierungs-fähig).

Njega ekselencija, gospod ministerski predsednik, grof Taaffe, ima sedaj dve železi v ognju, dve večini v tej visoki zbornici in dve vladni stranki na razpolaganje. Ta sprava se različno tolmači pri Nemcih in pri Slovanih. Jaz se ne bom spuščal v kritiko tega sporazumljenja, pač pa hočem posebno naglašati jedno stran te sprave, ker ni največje važnosti le za južne Slovence, temveč za vse Slovence skupne Avstrije.

Iz sprave se vidi, da se morejo Nemci in Slovani v Avstriji sporazumeti, če se hočejo. Drugič, da vlada mej prepirlci lahko uspešno posreduje, če hoče, in tretjič, da vsi faktorji, Nemci, Slovani in vlada za sporazumljenje lahko najdejo pravo pot in primerna sredstva, če le hočejo.

Pot obstoji v skupnem posvetovanju in pogajanju o stvarih, v katerih se mnenja ne ujemajo, sredstvo je pa narodna enakopravnost, katera je lepo in jasno izrečena v XIX. členu državnih osnovnih zakonov. Seveda se tajiti ne da, da je slovenska večina v kraljestvu češkem pri tej priložnosti dala vzgled prijenljivosti, spravljivosti in požrtovalnosti, toda tudi se mora naglašati, da je nemška manjšina začela popuščati načelo, da sme jeden narod prezirati in pritiskati drugega. Nemška manjšina na Češkem je zmisel državnih osnovnih zakonov gromko izrazila, da je slednji narod drugemu enakopraven, naj bode tudi v manjšini.

Nemški liberalci spomnili so se nakrat lastnega dela svojega, državnega osnovnega zakona in so v načelih njegovih poiskali varstva za svojo nemško narodnost in jezik.

Jaz sem to pred tremi leti na tem mestu dne 3. maja 1887. prorokoval, pa so me nekateri zastopniki deželne avtonomije, ki hočejo veljati za posebno konservativne zasmehovali kot posebnega in me obirali kot „passer solitarius in tecto“. Pa že čez tri leta so mi dali dogodki prav, kajti baš v kraljevini češki se je na zahtevanje nemške manjšine člen XIX. državnega osnovnega zakona v toliko uporabil, da od sedaj ondu večina ne bode več sklepala za manjšino v narodnih in jezikovnih vprašanjih. V tem oziru je manjšina zavarovana proti pritiskanju in zatiranju večine. Ni se jej treba več bati za narodnost svojo, temveč lahko obrača vso svojo pozornost duševnim, gospodarskim in kulturnim nalogam. S tem se je dobila najsolidnejša podlaga za trajen narodni mir. (Poslanec Vošnjak: Prav res!)

Priznati moram, da smo prišli do pomenljivega prevrata v avstrijske notranje politiki. Ta prevrat je tem pomenljivejši, ker se tudi v ogerske državne polovice vedno jasneje kažejo slabi nasledki zatiranja Hrvatov, Srbov, Slovakov, Rusinov in Rumunov in so v Nemčiji nakrat nastopili dogodki, kateri delajo bližnjo bodočnost Evrope nepreračunljivo.

Tem bolj je dolžnost avstrijskih državnikov in ljudskih zastopnikov, da naredo mir. Pot do tega in pravo sredstvo kaže v bistvenem češka sprava. Treba le še, da načela češke sprave — mutatis mutandis seveda — raztegnemo tudi na druge meševite dežele (Čujte! Čujte! Prav res! na desnici.), pa bode nastal mir. (Odobranje na desnici. — Poslanec Vošnjak: Na Koroškem tudi!)

vatske pokrajine, da so ta namen bili upeljali svojo mero (Celjska vedra), svojo vago, svoje sodstvo in si svoje vojake deloma vzeli iz Češke. Na Štajerskem tradicija o tem še marsikaj govori, vidijo in čujejo se še sledovi takratnemu mogočnemu gibanju, katero se čez toliko stoletij a zopet — rekel bi — brezuspešno, brez upa zmage — ponavlja.

Govoriti bi imel še o drugih velelepih pesmih, kakor so n. pr.: „Judit“, „Napoleonov večer“, „Svatba v Logé“, ki je, dasi iz vsakdanjega življenja vzeta, vendar vzbudila mnogo tesnočrnega hrupa, „Črnošolec“, „Dvorski norec“, „Ukrajinska duma“, „Ilirska tragedija“, in druge, posebno pa ciklus pesni „Stara pravda“, v katerem je popisan nesrečni upor hrvatskih in slovenskih kmetov proti krutim svojim tlačiteljem, kateri upor se je zaključil v veletragičnim prizorom v Zagrebu, ko so kmetškega kralja Matijo Gubca na razbeljenem prestolu kronali z žarečo krono — a pesnik Gorazd — Aškerc in njegovi proizvođači so itak že znani vsem našim razumnikom in vsak njegov umotvor nam je vsem zaželen užitek.

Kdor čista doslednost, pravico in resnico, ta se bode lahko prepričal, da se kaj takega, kakor na Češkem, mora uvesti tudi na Moravskem, Šleskem, Štajerskem, Koroškem in Primorskem. Kajti vse one pritožbe, o katerih se je razpravljalo pri spravi, vsi oni uzroki, ki so bili na Češkem za spravo, nahajajo se tudi v navedenih deželah, samo da še v večji in poostrenej meri. (Prav res! na desnici.)

V dokazovanju svojem se hočem omejiti na avstrijske dežele, v katerih bivajo južni Slovani.

Nemška manjšina na Češkem ima svoje nemško vseučilišče, svoje nemške srednje šole in učiteljska, svoje nemške ljudske šole. In vendar se je čutila zatirano in ni prej mirovala, da se jej je v zmislu člena XIX. državnega osnovnega zakona zagotovila pomoč. Če pogledamo v dežele avstrijske, v katerih bivajo južni Slovani, preverimo se, da zatiranje nemške manjšine na Češkem ni bilo niti blede senca, proti krivicam in zatiranjem, katero morajo že leta trpeti Slovani v dotičnih deželah.

Te dežele nemajo nobene velike šole, kajti vseučilišče Zagrebško velja za inozemsko. Na vseučilišču Graškem so se opustile obstoječe slovenske stolice za tako potrebne pravoznanske predmete. Hrvatske srednje šole so samo v Dalmaciji, dočim hrvatska večina v Istri nema nobene srednje šole. Novomeška gimnazija je deloma slovenska, na Ljubljanskej so slovenske paralelke, temu nasproti so pa štajerski Slovenci po desetletnej spravljivej politiki dosegli še le jeden slovenski paralelni razred na gimnaziji v Mariboru (Čujte! na desnici); Slovenci koroški pa še toliko neso dosegli. V Trstu in v Gorici so pač nemške gimnazije, slovenskih pa ne.

Slovenska učiteljska so pač v Dalmaciji, v Kopru in deloma pa tudi v Ljubljani. Nasproti pa 400.000 štajerskih in 130.000 koroških Slovencev torej pol milijona ljudi nema nobene slovenske srednje šole (Čujte! na desnici), dočim jih ima nemško prebivalstvo 5 ali 6.

Slovenske ljudske šole na Spodnjem Štajerskem in južnem Koroškem še tega imena ne zaslužijo, kajti neso uravnane po potrebi slovenskega prebivalstva, temveč le ustrezajo ponemčevalnim željam naših nasprotnikov.

Hrvatski večini v Istri se je še le lani posrečilo, da je spravila jednega svojega pristaša v deželni odbor, dočim mi na Štajerskem in Koroškem nemamo nobenega zastopnika v deželnem odboru in deželnem šolskem совету. Tu vladajo in gospodarijo Nemci, kakor hočejo. Člena XIX. državnega osnovnega zakona za te gospode ni. V teh dveh deželah ni navadnih narodnih nasprotstev, temveč razsaja ljuti narodni boj in vojna, tu ne gre za navadna narodna zavidanja in upiranja, temveč tu se premišljeno, sistematično tlači slovenski element, tu se hoče zatreti in uničiti avtohtonne Slovence. Zadnjič se je narodni boj prenesel tudi na gospodarsko polje, kajti v Gradci se je osnovalo društvo „Südmareck“, katero ima namen pokupovati zadolžena slovenska zemljišča in na njih naseljevati nemške priseljence.

To je rušenje deželnega miru v najostrejši obliki.

Žal, da moram konstatovati, da narodni boj

Aškerc priljubil se je narodu po svojih baladah in romancah, kakor Simon Gregorčič. On umeje odbrati pravo snov in jo podaje v tako opipljeni obliki, da je prava duševna naslada za čitatelja, ki čisto nahaja v pesmi svoje lastne nazore, katerim pa ni vedel dati tako odličnega pesniškega izraza.

Pesmi Aškercove so krasno darilo naše literaturi, nadejati se nam je pa od pesnika še mnogih proizvodov, ker je še mlad (porojen dne 9. januarja 1856 pri sv. Marjeti pri Rimskih toplicah) in ker je res pesnik po volji božji. Zato mu iz vsega srca želim: Na mnogaja leta!

Omeniti nam je naposled še to, da je vnanja oblika „Baladam in romancam“ jako ukusna in elegantna, in da sta se gospoda založnika v tem oziru skazala. Cena pa se nekaterimom zdi previsoka. A kdor ve, da so troški veliki, a se pesmi ne bodo takoj vse spravile v denar, ne bode se spodtikal nad to ceno, marveč hitro segel po lepi knjigi, ki naj bi se nahajala v vsakem narodnem salonu, v vsaki slovenski hiši.

državni funkcionarji in funkcionarji avtonomnih zastopov še postružejo. Tako je deželni načelnik na Koroškem nedavno slovenskega rodoljuba in deželnega poslanca Einspielerja postavil pod policijski nadzor. (Čujte, čujte! na desnici.) To je vendar nedostojno postopanje. Če ima deželni predsednik koroški povod dvojiti v lojalnost tega poslanca in zastopnika slovenskega naroda, ima vendar državno pravdnitvo na razpolaganje. Naperi naj tožbo proti njemu, da bode gospod Einspieler imel priložnost dokazati nedolžnost svojo. Še celo na Kranjskem in v Ljutomeru na Štajerskem so okrajni glavarji, ki slovenskim županom na vse mogoče načine nagajajo in jim delajo vsakovrstne zapreke, ker zahtevajo na slovenske vloge slovenske odgovore.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 21. aprila.

Državni zbor

začel je že v soboto podrobno razpravo o budgetu, ki bode jako dolgo trajala, ker se je upisalo veliko število govornikov. Posebno skrajni Nemci in Mladocihi so se pri raznih poglavjih upisali za prve govornike. Kakor pri glavni razpravi, tako se bode tudi pri specialni govor sukal o češkonemški spravi. Mnog govornik bode skušal predmet, o katerem bode imel govoriti, spraviti v zvezo s to spravo, da bode le o njej mogel povedati mnenje svoje.

Skupne ministerske konference

bile so koncem minolega tedna na Dunaji. V njih se je imel določiti skupni državni budget, za prihodnje leto, in pa druge predloge, ki se predložijo delegacijama. K tem posvetovanjem bila sta prišla iz Budimpešte ogerski ministerski predsednik grof Szapary in ogerski finančni minister Wekerle. Poslednji se je pri tej priliki posvetoval z Dunajevskim tudi o urejenju valute in o žganjarskem davku. Kaj so ministri v konferencah sklenili, se nič ne poroča. Kaj dobrega pač nemamo pričakovati. Najbrž bodo zahtevali zopet od delegacij kakih novih kreditov za oboroževanje.

Vnanje države.

Mir

se bode ohranil, tako sodi vsaj glasilo ruske vlade, „Nord“. Novo poročstvo za mir je to, da je italijansko brodovje bilo odplulo pozdravit predsednika francoske republike in je poveljnik tega brodovja izročil gospodu Carnotu lastnoročno pismo italijanskega kralja. To bode pospešilo razvoj dobrih odnosov med Italijo in Francijo, ki so že sedaj povoljni. Na vzhodu in na zapadu je mir zagotovljen, kakor se kaže. Še celo na Dunaji se ne ujemajo z ogerskimi listi, ki zatrjujejo, da ima sedaj Avstrija svobodnejšo roko proti Rusiji na Balkanu, ko se je Bismarck zamenil s Caprivijem, kajti nečejo spravljati miru v nevarnost.

Skupščina srbska

je vsprejela premembe vojnega zakona, katere so postale potrebne vsled nove organizacije narodne milice. Za oboroženje milice kupila je vlada v Rusiji 20.000 Berdonovih pušk jako po ceni. Nadalje je vsprejela skupščina zakon, po katerem se bode izdelovanje, uvažanje in prodajanje smodnika, dinamita in drugih razstrelil proglasilo za predpravo države.

Bismarck.

„Nordd. Allg. Ztg.“ je izvedela, da sedaj izdelujejo za Bismarcka diplomati kot vojvoda Lauenburški in generalni polkovnik konjice. Po tem takem bivši državni kancelar vendar ni popolnoma odklonil vojvodskega naslova. Dotične vesti po raznih glasilih so morda merile le na to, da povečšajo popularnost kneza Bismarcka. Bivši kancelar najbrž še ni zgubil vsega upanja, da kedaj zopet pride na prejšnje mesto. Zaradi tega je pa ostal v zvezi z mnogimi listi, ki sedaj že pridno obirajo Caprivija in njegove tovariše ter skušajo narod preveriti, da ti možje neso sposobni za vladanje. Posebno se v tem odlikuje „Hamburger Correspondenz“. Nekoliko pa ti listi tudi zaradi tega s Caprivijem neso zadovoljni, ker se neče v svoje namene posluževati v tolikej meri časopisja, kakor se ga je Bismarck. Sploh se je iz nekaterih pojasnil, ki jih je v tej zadevi dal v pruske zbornice, videlo, da se za notranje zadeve ne misli posluževati časopisja, pač pa hoče glede vnanjih zadev se v tem oziru ravnati po vzgledu Bismarckovem. Marsikateri list, ki je do zdaj jedel iz vladnih jaslaj, se bode sedaj težko vzdržal.

Nemški pomorski atašé.

Zadnjič smo povedali v telegramu, da so zapri jednega ruskega častnika, ker je hotel dobiti načrte nekaterih utrd in jih prodati nekej drugej državi. Poročalo se je, da je pri tem močno kompromitovan pomorski atašé neke velevalsti. Poznejša izvešja pa javljajo, da je nemški pomorski atašé Plessen bil nakrat prestavljen iz Peterburga v Kodaň. Iz tega moremo sklepati, da je Nemčija ona

država, ki bi rada dobila načrte ruskih trdnjav ob baltijskem morju. Nade, da se bodeta Nemčija in Rusija zblizali, pač ne morejo biti velike, če imajo že atašeji nalog, da naj skušajo dobiti načrte ruskih trdnjav. To kaže, da v Berlinu računajo s tem, da bodo morda imeli vojno z Rusijo.

Otvorjenje portugalskih zbornic.

V soboto je kralj s prestolnim govorom otvoril portugalski zbornici. Prestolni govor izraža nado, da se bode razpor z Anglijo za obe državi častno poravnal. V ugodnem trenutku bode vlada zbornicama predložila vse dokumente o tem sporu. Odnosaji z vsemi drugimi državami so najboljši. Iz Mossanedesa se bode zidala železnica v sredino Afrike. Vlada je storila izredne naredbe za varstvo dežele. Koncem pozivlja prestolni govor obe zbornici, da rešita vprašanja, ki se tičejo blaginje delajočih stanov. Vsa Evropa obrača torej že svojo pozornost delavskemu vprašanju, ker nezadovoljnost delavcev je že resna nevarnost za vse države.

Odprava igralnic v Egiptu.

V Egiptu je vlada v sporazumljenji z inozemskimi generalnimi konzuli odpravila igralnice po vsej deželi. Grški konzul se je sprva protivil zatvorenju grških igralnic, naposled je pa tudi privolil. Egipčani so torej v tem oziru prehiteli kulturno Evropo, ki še vedno trpi zloglasno igralnico v Monaku in druge.

Letošnji redni občni zbor

kranjskega odseka I. občnega uradniškega društva Avstro-Ogerske isto tako letošnji redni zbor tukajšnjega uradniškega hranilnega in posojilnega društva

bila sta v nedeljo 13. t. m. dopoldne v tukajšnji Schreinerjevi pivarni.

Prvega zbora udeležilo se je 39 društvenikov. Predsedoval mu je c. kr. deželni šolski nadzornik gospod Jakob Smolej.

Predsednik ob kratkem poroča o splošnem delovanju uradniškega društva Avstro-Ogerske, iz katerega posnamemo, da je do konca leta 1889 društvu pristopilo blizu 100.000 udov. V zavarovalnem oddelku bilo je koncem tistega leta uknjiženih 58.625 efektivnih pogodb in po njih zavarovanih 57.177.431 gld. kapitala ter 337.812 gld. letne rente. Novih pogodb tekom leta 1889. upisalo je društvo čisto število 2.512 v znesku zavarovanega kapitala 2.269.613 gld. ter 23.546 gld. letne rente. Zaradi smrti zapadli kapital znaša v istem letu 706.342 gld. in letna renta 1.428 gld. Vsled tega prenehalo je 778 pogodb pri 671 umrlih udih.

I. občno uradniško društvo Avstro-Ogerske sedaj šteje 89 krajevnih skupin in 75 konzorcijev, njegovo premoženje pa je koncem leta 1889. prispelo na 11.900.000 gld. V minulem letu je bilo delovanje društva znamenito tudi glede blagih ukrepov. Gmotne podpore je izplačalo v 792 slučajih 20.112 gld. Pretresavalo je mnogo važnih poboljšanj razmer uradnikov tikajočih se vprašanj, zlasti pa se je trudilo v pospeševanju ukrepov za zvišanje mirovine c. kr. uradniških vdov in preskrbovalnine njih sirot.

Predsednik potem nadaljuje poročilo o važnih dogodkih kranjskega odseka uradniškega društva in o odborovi delavnosti v minulem letu. Ta odsek je zgubil tekom leta 1889 — 9 društvenikov. Mejnimi sta bila tudi odbornika c. kr. računski svetnik g. Lovro Haubitz in pa deželni tajnik g. Matevž Kreč. Oba sta bila za blagor društva jako vneti in delavna. V znak sočutja ob zgubi umrlih zlasti imenovanih dveh odbornikov zborovalci ustanejo s sedežev.

Koncem leta 1889 so bili društveniki na Kranjskem za življenje zavarovani s 391 pogodbami v znesku 423.079 gld. kapitala in 88 gld. letne rente. Tekom leta 1889 izplačalo se jim je v 9 pogodbah zavarovana vsota 9.300 gld., povodom petindvajsetletnice svojega obstanka razdelilo je mej tri vdove 50 gld, ter sploh podpore dalo 230 gld.

Kranjski odsek uradniškega društva je štel koncem minulega leta 421 udov.

Ko je gospod predsednik končal svoje poročilo in se odobril račun za leto 1889, pretresovati je začel zbor na dnevnem redu stoječi predlog, da se ima čisti prebitek zavarovalnega oddelka uradniškega društva porabiti za olajšanje onih društvenikov, ki že dalj časa plačujejo zavarovalnino. Obravnavanje te točke trajalo je dolgo časa. Po zborovem sklepu pa, da se pri bonifikaciji ne sme ozirati samo na starejše zavarovance, ampak tudi na mlajše, ter da se bonifikacija vender le uresniči,

ukaže se odsekovemu odboru, da v to svrhu stori potrebne korake pri centralnem opravištvu na Dunaji.

Zbor se posvetuje še na dalje o po mnogih članih izraženi želji, da bi železnice znižale vožno ceno za umirovljene c. kr. uradnike tako, kakor so že to storile za aktivne uradnike. Naroči se društvenemu odboru, da tudi v tem oziru potrebne korake stori.

Pri zborovanju čule so se tudi mnoge želje, da se glede zakonito upeljane uniforme pri c. kr. uradnikih v notranji službi nadomesti tako zvana službena suknja z drugim praktičnim oblačilom.

Društvenemu predsedniku c. kr. deželnemu šolskemu nadzorniku gospodu Jakobu Smoleju in njega namestniku c. kr. gimn. profesorju gosp. Augustinu Vestru zbor za njihovo požrtvovalno delovanje v prid društva izreče toplo zahvalo, ter naposled izvrši volitev mesto onih odbornikov, kateri v letu 1890. po pravilih izstopijo iz upravnega odbora.

Voljeni so bili gospodje: Ivan Gogola, c. kr. notar, Ivan Lisec, ekspeditor na južni železnici, Viljem Lukesch, c. kr. kontrolor v deželni plačilnici, Anton Svetek, c. kr. računski revident in Matija Zamida, deželni svetnik; za namestnike gospodje: dr. Andrej Ferjančič, c. kr. sod. oskrbnikštva namestnik in državni poslanec, Fran Kreminger, c. k. profesor na realki in Adalbert Strnad pristav c. kr. tabačne režije.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Državni poslanec g. dr. Ferjančič) izročil je preteklo soboto v zbornici poslancev peticijo prizadetih občin notranjskih in mesta Loke za železnico Loka-Razdrto-Divača ter predlagal, da se zaradi važnosti predmeta peticija doslovno tiska v stenografičnem zapisniku, čemur je zbornica pritrdila.

— (Gospod grof Henrik Attems v Gradci) poslal je posestnikom v Črnivasi, Lipah in v Hauptmanci (na harji) 565 kilogramov krompirja, kateri se je danes razdelil.

— (Občina in rudnik v Zagorji za Savo) poslala sta te dni gosp. graščaku Franu Hrenu v Ljubljani krasno izdelano zahvalo, ker jim je izposloval, da se vlak v Zagorji tudi ustavlja.

— (Premeščen) je c. kr. notar g. Makso Kosér iz Idrije na Ptuj.

— (Poročil) se je danes g. Fran Bergant, poštni oficijal v Ljubljani z gospodično Marijo Kreutzerjevo.

— (Podružnica avstrijske družbe „belega križa“ za Kranjsko) v Ljubljani razpošilja svoje letno poročilo za l. 1889. in letopis osrednega društva na Dunaji ta teden vsem p. n. članom, ob enem pa tudi pristopnice za to leto proti uplačilu letnega dneška. Objave za pristop vsprejema društveno predsedništvo.

— (Železnica Radgona-Ljutomer.) Okrajni zastop in občina Ljutomer dobila sta koncesijo za zgradbo normalnotirne lokalne železnice iz Radgone v Ljutomer.

— (Voditeljstvo slovenske šole družbe sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu) dobilo je od mestnega magistrata sledečo okrožnico: Od strani družbe (vodstva) sv. Cirila in Metoda v Ljubljani razpošiljajo se mej šolske kroge mej drugimi tudi dva špisa, izdana od družbe same: „Tisočletnica Metodova“, spisal duhoven Ljubljanske škofije v Ljubljani 1885. in „Valentin Vodnik, prvi slovenski pesnik v Ljubljani 1889.“ Ker pa omenjena spisa vsled njiju vsebine nesta po nikakem primerno berilo šolske mladine, ukazuje magistrat na zaukaz ministerijalnih odlokov, da se oba zvezka, ako bi se nahajala v knjižnici te šole, nemudoma odstranita. Z ozirom na prvi spis „Tisočletnica Metodova“ se še opomni, da je c. kr. deželno sodišče v Ljubljani z odlokom 7. januarja 1890. št. 129 prepovedalo nadaljno razširjanje omenjenega spisa, ker se njega vsebina zmatra nevarna za občni red (§. 302 in 303 tisk. zak.) „Edin.“

— (Patrijotično deželno pomočno društvo za Kranjsko) imelo je v mestni dvorani dne 14. t. m. redni občni zbor. Ker je bil društveni predsednik g. Emerik Mayer zadržan, otvoril je občni zbor I. podpredsednik g. ces. svetnik Ivan Murnik ter pozdravil navzočne. Za vojaški društveni svet prišel je c. in kr. štabni zdravnik g. dr.

Fran Stangl. Računskemu poročilu za leto 1889, katero je prečital društveni tajnik gosp. Alojzij Merlak je bilo posneti, da se je društveno vodstvo potrudilo svoje patrijotične in človekoljubne dolžnosti vestno izpolniti. Radi podelitve zajutreka, kosila in večerje rekonvalescentom, kateri bodo s privojenjem Kranjske hranilnice stanovali na starem strelišči, sklenila se je pogodba z ljudsko in dijaško kuhinjo. Mesto umrlega mestnega fizika gosp. dr. Avelina Robleka, kateri je obljubil brezplačno lečiti bolnike v rekonvalescenski hiši na starem strelišči, naprosilo je vodstvo gospoda dr. Roberta Prossinagga, kateri je ta posel tudi prevzel. Število ponudb za brezplačno privatno oskrbovanje bolnikov in ranjenec se je za ponudbo predsednika Metliške podružnice gosp. dr. Josipa viteza Savinschegg-a pomnožilo, kateri je izjavil, da je pripravljen vsprejeti 2 ranjena častnika v svoje brezplačno oskrbovanje. Društvo je tudi zalogo materijala pomnožilo, ter je nakupilo potrebne kirurške inštrumente za 3 sanitarne oddelke v Ljubljani, kateri stanejo 310 gold. 10 kr. Skupna vrednost zaloge materijala znaša sedaj 810 gold. 46 kr. Podpore prejelo je društvo in sicer od kranjske kranilnice 300 gold., in od deželnega odbora kranjskega 100 gold. Društvo štel je v preteklem letu 3 častne in 188 rednih članov; zgubilo je pa 29 članov. Vodstvu se je pa posrečilo za leto 1890 pridobiti 41 novih udov. Kakor je razvideti iz letnega konečnega računa, je bilo dohodkov 1679 gold. 64 kr. in izdatkov (uračunši tudi znesek 296 gold. 19 kr., kateri se je po pravilih odposlal centralnemu fondu za leto 1889) pa 941 gold. 59 kr. Koncem leta 1889 znašalo je premoženje 6738 gold. 64 kr. v gotovini in 550 gold. v vrednostnih papirjih, in se je premoženje za 738 gold. 5 kr. pomnožilo. Podružnice tega društva — katerih je 17 — imele so 651 udov in premoženja 3566 gold. 4 kr. v gotovini in 95 gold. v vrednostnih papirjih. Konečno se je vodstvo zahvalilo vsem civilnim in vojaškim oblastvom, kakor tudi osebam in korporacijam, katere so skrbele za blagor in napredek „rudečega križa.“ Ko se je letno poročilo in tudi računski zaključek odobril, odložilo je vodstvo svoj, za tri leta podeljeni mandat in vršila se potem nova volitev, katere izid se je že poročal.

— (Iz Divače) poroča se nam, da se je banka „Slavija“ izkazala jako blagodušno nasproti pogorelcem v Dolenjih Ležeh. Izplačala je namreč štirim pogorelcem, ki neso imeli nikake pravice do odškodnine, iz milosti 500 gld. Prepričani smo, da bi nobena onih mnogoštevilnih tujih zavarovalnic, katere se usiljujejo po Slovenskem, v enakih okoliščinah ne bila ravnala tako človekoljubno.

— (V Trebelnem,) Krški okraj, sestavljen je nov občinski zastop sledeče: Ivan Miklavčič iz Trebelnega, župan; Fran Žagar, Fran Peterle iz Trebelnega in Fran Slak iz Bajhovca, odborniki.

— (Vodstvo „Tržaškega podp. in bralnega društva“) naznanja vsem družabnikom in družabnicam, da je vis. c. kr. namestništvo z odlokom dne 5. aprila t. l., št. 3268/I. zavrglo pritožbo nekaterih iz društva izključenih osob, v katerej so zahtevali, da bodo zopet v društvo sprejeti ali naj se pa društvo razpusti, kajti ni imelo postavnega razloga proti istemu (društvu) postopati. Ker pa nekateri izključenci vkljub temu namestniškemu odloku trosijo mej ude vest, da je društvo razpuščeno — z namenom društvu škodovati — opozarjamo vsacega zavednega družabnika, da tega ne verjame, ampak naj takšnega obrekovalca nemudoma naznani vodstvu, katero bode potem potrebno ukrenilo, da se društveno ime in čast ohrani in obrekovalca kaznuje.

— (Pri Sv. Gregoriji,) okraj Kočevje, so bili povodom občinske volitve dne 17. marca izvoljeni sledeči zemljaki: Fran Jaklič iz Andola, Jernej Marolt iz Pustega Hriba, Matevž Oblak iz Grabna in Štefan Petrič iz Dvorske vasi, prvi županom, ostali odborniki.

— (Akademično društvo „Slovenija“) je izbralo v zborovej seji, dne 17. aprila 1890, sledeči odbor: Predsednik: stud. med. Karol Zakrajšek. Podpredsednik: stud. med. Fran Goestl. Tajnik: stud. iur. Vekoslav Kokalj. Blagajnik: stud. phil. Fran Kropivnik. Knjižničar: stud. iur. Fran Miklavčič. Arhivar: stud. med. Mihal Podlesnik. Odbornik: stud. iur. Vladimir Foerster. Namestnika: stud. med. Josip Skočir, stud. iur. Vekoslav Pegan. Revizorji: stud. iur. Lavoslav Batič, stud.

med. Janko Bleiweis vitez Trsteniški, stud. med. Janko Geiger.

— (Na Rateševem Brdu,) Postojnskega okraja, vršila se je 13. p. m. volitev v občinski zastop. Izvoljeni so bili sledeči posestniki: Gregor Penko županom, Fran Valenčič in Fran Šabec odbornikoma.

— (Žandarmerijsko postajo) namepravajo napraviti v Barkovljah. Mestna delegacija je namreč sklenila prositi mestni zbor, da dovoli 350 gld. na leto za stanovanje, 100 gld. kot deželno doklado in 150 za nabavo pohištva, za novo žandarmerijsko postajo v Barkovljanskem selu. Dobro bi res bilo, da se jedenkrat odpravijo od tamkaj nepotrebnim municipalni stražarji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Novomesto 20. aprila. Gasilno društvo dobi po hudi borbi slovensko poveljništvo.

Praga 21. aprila. Zjutraj prišlo 200 strajkujočih zidarjev k zgradbi benediktinskega samostana na Smihovu in so hoteli delavcem braniti, da bi ne delali. Da se izogne nemirom, odpustil je stavbinski mojster pomagache, katere je policija razgnala.

Peterburg 21. aprila. „Nov. Vremja“: Napravila se bode nekda nova gubernija Holin iz okrajev lublinske in sosednih gubernij. V Holinu se bode nekda napravila samostalna škofovska stolica.

Berolin 21. aprila. Cesar odpotoval v Bremen.

Madrid 21. aprila. Na promenadi razpočila se je včeraj zvečer petarda. Mimogredoč človek ranjen. Zlodejec neznan.

Razne vesti.

* (Strajki.) Na Dunaji so imeli v sredo zvečer krojaški mojstri shod in so sklenili: 1. Delo po pogodbi ostane, le da se jim plača za 10% zviša. 2. Delati se bode imelo tudi še nadalje 10 ur na dan. 3. Kar se tiče plače, se ne more nič gotovega določiti, ker neso delavci vsi jednaki, a najboljši imajo že zdaj po 3 gld. na dan. Boljše šivilje pa dobe v prihodnje po 1 gld. na dan. 4. Kar se tiče podaljšanja dela, naj to vsak za-se preskrbi. 5. O prvem maju se ne sklene nič gotovega. S tem se nadejajo, da bo strajk končan. Brivci in vojeninariji še strajkujejo. Tudi pasarji, čevljarji, natakariji in delavci pri gledališčih prete, da delo ustavijo, ako se jim plača ne zboljša in delo ne skrajša. — V Donaufeldu blizu Dunaja strajkujejo vsi delavci, zahtevajo zvišanje plače za 50% in skrajšanje dela na 8 ur. — V Gradci še ne delajo mizarji in ključavničarji, sicer ni nič hudega. — V Lang u na Štajerskem ustavili so tudi mizarji in ključavničarji delo, ter zahtevajo zvišanje plače za 40%. — V Inomostu ustavili so vsi krojači delo. — V Pragi so nemiri strajkujočih pekov vedno hujši. — Silni nemiri so v Moravské Ostravi, kamor je došlo do sedaj že 14 batalijonov pešcev in 4 eskadroni konjikov, ki miru še vedno ne morejo vzdrževati. — Strajki so nadalje v Znojmu, Brnu, Opavi, Bielici, Prosnici, Levovu, Požunu in Budimpešti.

* (V Liberci) so določili za novo poštno poslopje 162.000 in delo tudi že izročili nekemu mojstru. Kdaj pa se bode zgodilo to v Ljubljani?

* (Advokat dr. Marktbreiter) o katerem smo minoli mesec poročali, da jo je z Dunaja potegnil, potem ko je tamkaj nad 300.000 gold. poveril, došel je sredi marca v Ameriko in to v Cincinnati. Prijeli ga pa niso, ker v Ameriki ni običajno, da bi tistega, kdor zasobnike opehari, radi tega nazaj pošiljali, ampak le tiste, ki državnej blagajnici kaj poverijo.

* (Kitajec in Francozinja.) Iz Pariza se piše: Tukajšnji kitajski poslaniški tajnik general Čenk-Kitong, poročil se je civilno z neko Francozinjo, s katero se je bil že pred več leti poročil na kitajski način.

* (Most se je podrl) v Požunu dne 17. t. m. Most, katerega so še zidali, udrl se je namreč vpricho mnogobrojnega občinstva ter podsul 6 delavcev, ki so se pa vendar srečno rešili. Pravijo, da je to nezgoda zakrivil neki delavec, katerega so radi tega tudi že prijeli.

* (Velik požar) bil je dne 17. t. m. zvečer v Novem Sandecu v Galiciji. Pogorelo je 130 hiš in židovska sinagoga. Da se ni ogenj še bolj razširil, preprečili so ognjegasci iz Tarnova, Gorlice in Grybova. Sumničijo, da je nekdo nalašč zažgal in so tudi nekoga že prijeli. Mnogo stotin rodbin je brez strehe, škoda je velikanska.

* (Štirje otroci so se zadušili) v Prosnici na Moravskem dne 16. t. m. Ko je neka ženska svojemu soprogu, ki slušbuje kot delavec pri železnici, nesla zajutrek, zaprla je svoje štiri še speče otroke, katerih najstarejši ima še le sedem let, doma v sobo. Ko pa je bila odsotna, vname se slamnjača blizu peči in vsled tega nastane tak dim, da se

ubogi otroci v par minutah zaduše. Zdravnik, po katerega je takoj poslala, ni mogel nič več pomoči, ampak moral je konstatovati smrt.

* (Blagajnico uplenili) so neznani lopovi v noči od minulega petka na soboto knezu Trauttmansdorffu na gradu Oberwaltersdorf, ter jo oropali vsebine, namreč 1800 gold., potem pa jo pustili prazno na bližnjem polji. Zločinci so neznani.

* (Silna toča) bila je, kakor se javlja iz Stockerau-a, tamkaj krog 6. ure zvečer dne 17. t. m. Toča, ki je bila debela kot golobja jajca, pokončala je zlasti vsa cvetoča drevesa in tudi pobila dokaj ptičev.

* (Železno mesto) bodo sezidali v Grand Riveru v zapadnem Kentucky-ji ob rekah Tenessee in Cumberland. Potrebno gradivo je že pripravljeno.

LJUBLJANSKI ZVON
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 19. aprila.

V Linci: 52, 41, 31, 42, 75.
V Trstu: 21, 65, 23, 90, 11.

Umrlji:

20. aprila.

Pri **Stonu**: pl. Koch, Pittner, Steiner, Breuer Löwenbach z Dunaja. — Poljšal, Sel iz Šturij. — Bachmayer, Breznikar iz Trsta. — Laizi iz Brna. — De Martin Walleraud iz Nancy ja.

Pri **Maličih**: Dorner, Frank, Bares, Labos, Krapina Saravali iz Trsta. — Götzal z Bleda. — Csanady iz Budimpešte. — Böwy, Glück, Schuldes, Berner, Hock z Dunaja. — Heu iz Celja.

Pri **Bavarskem dvoru**: Spitznagel iz Vimolj. Pri **južnem kolodvoru**: Giacich, Ercole, Riboli, Fabretto iz Pulja. — Bremitz iz Trsta. — Vičič iz Zemuna. Lavrič iz Senja.

Umrlji so v Ljubljani:

18. aprila: Franca Grebene, agentova hči, 5 mesecev, sv. Jakoba trg št. 9, za božjastjo. — Milan Borštnik, hišnega posestnika sin, 2½ meseca, Kurja vas št. 4, za božjastjo. — Reza Keber, delavčeva hči, 5½ mesecev, Opekarska cesta št. 35, za božjastjo.

19. aprila: Ivan Mrak, hlapec, 49 let, Kravja dolina št. 11, za jetiko. — Marija Trampuš, kuharica, 25 let, Kravja dolina št. 11, za bramorico. — Fran Jerina, izkuhov sin, 4 leta, Trubarjeve ulice št. 2, za škrofeljni. — Emil Cantoni, trgovčev sin, 4 mesece, Kurja vas št. 17, za božjastjo.

20. aprila: Franca Žitnik, posestnikova hči, 1 leto, Karolinska zemlja št. 15, za vnetjem sapnika. — Neza Podkrajšek, posestnica, 86 let, Rimska cesta št. 11, za oslabljenjem.

21. aprila: Jakob Šemrov, črevljar, 48 let, Rimska cesta št. 19, za jetiko.

V deželnej bolnici:

19. aprila: Marija Rupert, gostija, 66 let, za rakom v želodci.

20. aprila: Katar Florjančič, dekla, 26 let, za jetiko.

Tržne cene v Ljubljani

dne 19. aprila t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 16	Špeh povejen, kgr.	— 68
Rež,	5 50	Surovo maslo,	— 90
Ječmen,	5 33	Jajce, jedno :	— 2
Oves,	4 —	Mleko, liter	— 10
Ajda,	5 33	Goveje meso, kgr.	— 60
Proso,	4 73	Telečje	— 60
Koruza,	4 67	Svinjsko	— 58
Krompir,	3 21	Koštunovo	— 38
Leča,	11 —	Pišanec.	— 60
Grah,	10 —	Golob	— 20
Fizol,	9 —	Seno, 100 kilo	2 05
Maslo, kgr.	1 —	Slama,	2 23
Mast,	— 68	Drva trda, 4 metr.	7 —
Špeh frišen	— 58	mehka, 4	4 30

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
19. aprila	7. zjutraj	729.5 mm.	9.6° C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	731.3 mm.	13.2° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	733.3 mm.	9.8° C	sl. jz.	obl.	
20. aprila	7. zjutraj	735.7 mm.	11.4° C	sl. vzh.	jas.	5.80 mm. dežja.
	2. popol.	736.3 mm.	18.4° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	737.5 mm.	11.2° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 10.9° in 13.7°, za 1.6° in 4.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 21. aprila t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.75	gld. 88.70
Srebrna renta	89 —	88.80
Zlata renta	110.20	109.95
5% marcna renta	101.05	101.05
Akcije narodne banke	948 —	944 —
Kreditne akcije	296.20	296.50
London	118.90	118.75
Srebro	—	—
Napol.	9.43 1/2	9.43
C. kr. cekini	5.65	5.64
Nemške marke	58.35	58.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179
Ogerska zlata renta 4%	102	80
Ogerska papirna renta 5%	98	90
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	188
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	141
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	215	75

Vsak dan sveže spodrezane

špargeljne

5 kilo franko pošilja po poštne povzetki za 3 gld.

Josip Stiegler,

(817—1) oskrbnik pri Sv. Petru poleg Gorice.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebizský. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Otci in sinovi.

Roman. Ruski spisal J. S. Turgenjev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal André Theuriet, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodník.

Spisal Emile Souvestre, prevlel Muhoder. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jelínek. Poslovenil Podvidorski. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešern ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trštvo z

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr.

grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja . . . 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja . . . 25 kr.

poštne, za posamezne zvezke pa 5 kr.